

Petur Skeel Johannesen skrivar

Verið á varðhaldi

Uttan áarvatnið doyir Funningsfjørður

Í desember mánaða 1990 hevði stýrislimur við stjóra fyri SEV kunningarfund við bygðaráðslim, ið stjórna teimum, sum eiga áirnar, ið renna oman í Funningsfjørð. Kunnað var, at nú skulu áirnar veitast norður í Stóra hyl undir Slætataratindi.

Í 1975 gjørdi táverandi bygðaráðslimur einmælt samtykt at nokta SEV omanfyri nevndu ætlan við teirri grundgeving, at blivu áirnar turrlagdar, rotnaði fjørðurin.

Síðani tá hava landsmyndugleikarnir givið trý smoltloyvir við Gjógv, Funningsfjørð og í Funningsfjørð; og eru allar hesar stöðirnar í drift. Somuleiðis hava myndugleikarnir givið loyvi at ala á sjógvi í Funningsfjørð.

Hvaðani skulu hesar smoltstöðirnar fáa vatn frá, um SEV-ætlanin verður framd? Hvat við alibrúknum, tá ið eingin vatnúskeyting verður?

Øll tekin eru til, at sila- og laksaaling — og her er smoltið fyrsta liðið — kemur at bjarga Føroyum figgarliga, nú trolarflotin hevur oytt grunnarnar við loyvi frá ábyrgdarleysu politikarum. Hetta er hent, hóast ávaringarnar frá fiskifrøðingunum; teir tosa fyri deyvum oyrum, skomm!

Um landsmyndugleikarnir ikki vakna úr líkasælusvøvninum í SEV-málinum, so vekjið tit bygðaráðslim norðuri í Eysturoy teir við eini umsókn til Føroya lögting um at avtaka kunngerðina, sum landsstýrið seinast í fimtiárunum gav SEV í heim-

Petur Skeel Johannesen

ildarloysi? Hendan kunngerðin sigur: "... eftir tørvu at framleiða orku úr áum og vøtnum í Føroyum..."

Tað er ikki eftir tørvu at rota Funningsfjørð, so har heldur kunngerðin ikki!

Um lögtingslimirnir ikki vilja hjálpa í hesum álvarsmáli, so roynið við dómstólin, um óðalsrætturin heldur, sum skrivað er í grundlógini.

Í samgonguskjalinum millum A og C stendur henda løgna málbering: (Havast skal gott samstarv við SEV)! Hvi hesa orðingina?

Tað hevur altíð verið gott samstarv við SEV, sum hevur fingið loyvi at upparbeiða eina skuld, umleið 1 miljard krónur, við landsins vælvild!

Og 9. januar 1991 visti

útvarpsmaðurin at siga: Eingin trupulleiki hjá SEV at vaksa um skuldina við 100 miljónum í uttanlandsláni. So har tvørrar ikki vælvild. Hevði tað ikki verið meira rimiligt, at tá ið SEV hevur so rikiligt av peningi at valta og skalta við, at brúkt hann til umvælingar av SEV-netinum, so vit í Eysturoynni ikki liggja í myrkri, bert tað lotar úr hanakjaftri?

Tey, sum minnst tað turra høgættar summarið í 1932, tá ið áirnar einans lægraðu, minnst eisini, tá ið alt liv doyði innanfyri Elduviksnes á Funningsfjørð, tí vatnúskeytingin var ov litil.

Tað er at ræðast.

Ti má SEV ikki sleppa at fremja ætlanina at turleggja áirnar. Tørvur teimum meira el-orku, setið so nakrar vindmyllur upp; tær gera ongan skaða á náttúruna.

Vit, sum búgva við Funningsfjørð, eiga at vera á varðhaldi — ikki minst nú skaddan so illfýsin hongur niður yvir SEV-stýrinum við heimins dýrasta el-streymi.

Vit mugu ikki lata okkum taka av fótum við løtvinningi, um tað stendur okkum í boði. Vit eiga at halda áirnar reinar, sum landsins prýði og somuleiðis strendurnar.

Funningsfjørður goymir ríkar møguleikar. Gamalt sagt; tann, sum átti tráðu og pott, skuldi liva, so her er gott at búgva.

Vónandi verður hetta skriv tikið til eftirtektar.

Petur Skeel Johannesen

Funningsfjørður goymir ríkar møguleikar

NÍTI ÁR

Í dag hevur ein kend havnarkona, Anna Katrina Askham, føðingardag. Kirkjubókin sigur, at hon er 90. Útsjónd, gongulag og verumáti siga at hon í mesta lagi átti at verið 70. Og sinnalag og hugburð hevur hon varðveitt frá ungdomsins tíð.

Hvussu mangan hava vit ikki hoyrt teg taka til: Eingin er eldri enn ein ger seg sjálvan. Hjá tær omma, er hetta ikki bert eitt orðatak, men so sanniliga eisini ein livsáskoðan, sum kemur til sjóndar í nærum øllum tú tekur tær fyri.

Í okkara stresstíð eru so nógv »klók«, sum eru fús at læra okkum alt um okkum sjálvi — hvussu vit eiga at duga at liva livið — og ikki minst hvussu vit eiga at duga at gerast gomul. Hesi »klóku« kundu lært nógvan livsvisdóm av tær omma. Tú situr ikki hond undir kinn og kúrir harransdagarnar burtur. Tvørturímóti hevur tú so nógv jørn í eldinum, at dagurin neyvan strekkir til. Tað er ikki ov nógv sagt, at vilja vit vitja teg, er næstan neyðugt at »bestilla tíð« frammanundan.

Hendurnar hevur tú sum nøkur listakvinna. Tað var ikki smáveg-is av vøkrum klæðum, lutum og leikum, tú gjørdi okkum, tá vit vóru smá — vit fingur tey ikki finari úr Paris.

Nærum 80-ára gomul fór tú til fremmand lond — at ansa langommubørnum. Tað verður ikki hvør langomma, ið ger tær tað eftir.

Tú luttekur í mestsum øllum tiltøkum fyri tey eldru, tað veri seg andligum so væl sum verðsligum, tú ert við á bussútfærdum so væl innan- sum uttanlands, og á hvørjum ári ert tú á háskúla — fyri bert at nevna eitt sindur av tí tú rokast við. Og hvør onnur kona hevði fingið sær nýggjan køk til 90-ára føðingardagin??

Sum hjá fólki flest hevur liv titt ikki bert verið dansur á rósum. Tú

hevur so sanniliga eisini tikið tít part av tí mótburði, sum verðin hevur at bjóða. Men samstundis eigur tú tær vælsignaðu gávur at telja tær ljósu lóturnar og gloyma tær myrku.

Høvdu vit øll átt eitt vet av tínum medmenniskjaliga og friðelskandi lyndi — tá var ikki nógv illsenja fólkanna millum, hvørki í tí smáa ella tí stóra.

Ei heldur situr tú og illneitast um at verðin er av lagi, at soleiðis var tað ikki, tá vit vóru ung o.s.fr. Nei, heldur fær tú stjørnur í eyguni, meðan tú sigur frá ungum døgum — tá tit dansaðu Lanciers í Klubbanum.

Á 90-ára degnum kanst tú gleðast yvir stóra flokkin av eftirkomurum — 70 í tali — 6 børn, 26 ommubørn og 38 langommubørn — og fara tey flestu at vera um teg á hátíðardegnum.

Omma og langomma, — eftir er bert at biðja Harrans signing yvir livskvøld titt — við ynskjum um ein fagrar kvøldarroða.

Hjartaliga tillukku.

Vit undan Varða.
Eyðbjørg, Hans, Marita og Anna
Johanna, Lítla Sonja, Astrid
og Katrin

Breiðá við stnum vakurleika, sum SEV fyrirbeindi